

“ да умножишъ счастье-то Виргинійно съ без-
“ ковенна любовь, съ неувѣдаемаго брака, освѣ-
“ щающагося отъ неогасимы ламбады. Тогда
“ ще укротя твои-те скорбности; тогда ще во-
“ спря твои-те слезы. О пріятелю! о младый
“ мой супруже! вдигни душа-та си камъ Без-
“ конечно-то, за да претерпишъ маловременны-
“ те болкы. „

Само-то мое почувствованіе даде конецъ на мое-то слово. А пакъ Павелъ като безъ да мигне мя гледаше, извикна; “ Умрѣ; “ Умрѣ!, и послѣ жалны-те тыя рѣчы падна въ голѣмо обмираніе (баялдисваніе). Послѣ като дойде на себе си, рече; “ Понеже смерть-та е благо не-
“ що, а пакъ и Виргинія е благополучна, иска-
“ мъ и азъ да умра за да ся сберя съ Вир-
“ гинія. „ Все убо що-то за утѣшевие приложи-
хъ не послужи на противъ, освенъ да хранять отчаяніе-то му. Приличахъ на челоуѣкъ, кой-то ся труди да избави одного своего пріятеля, кой-то щеше да ся удави, въсредъ рѣка-та, и кой-то нещеше да плува. Злосчастія-та, увы! на дѣтскій-атъ возрастъ предоготовляватъ челоуѣка за да влѣзи въ животъ-атъ; и пакъ Павелъ кой-то никогда не бѣше пострадалъ сов-